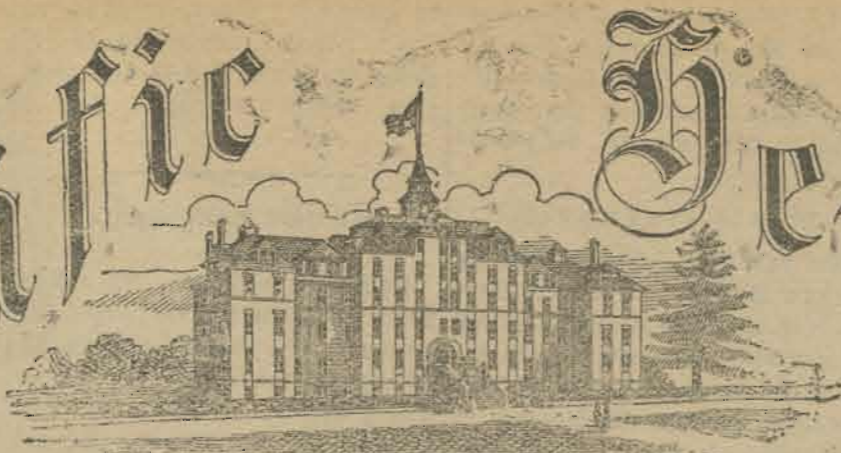

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 7.

Parkland, Wash. 17. Februar 1896.

6te Aarg.

En retskaffen Arbejder i Kristi Menighed.

2 Tim. 2, 15: "Væg Bind paa at fremstille dig selv retskaffen for Gud, en Arbejder, som ikke behøver at flamme sig, som retteligen udbøder Sandhedens Ord."

Naar man ser en stærk Arbejder, vel udrustet med de Redskaber, som hører til at udføre Arbeidet i hans Profession, saa har man vel Ret til at glæde sig over en saadan og at vente sig et godt og stort Udbytte; det vil i dette Tilfælde sige, at meget Arbeide bliver gjort, og at det bliver vel gjort.

Der er dog et Par Ting, som det her kommer meget an paa, om dette skal ske: Det første er, om Arbeideren har en ærlig, redelig Villie til at gjøre sit bedste som Arbejder, om han har det rette Sindelag, lader sig lede af de rette Bevæggrunde, og gjør sin Gjerning med Fuld og i den rette Hensigt. Det kommer an paa, om han er en retskaffen Arbejder.

Det andet, som her er magtpaaliggende er, om han vil bruge de Redskaber og Midler, som han raader over, og, om han bruger dem paa den rette og bedste Maade. De bedste Redskaber og de rigeste og bekvemteste Midler udrætter nemlig intet, naar de ikke bruges, og anretter kun Skade og Fortræd, naar de misbruges. En god og stærk Kniv i en Løges Haand kan, ret brugt, redde den syges Liv, men ilde brugt kan det koste ham Hilsen og Livet, at Løgen bruger Kniven paa ham. Vi ser jo daglig Eksempler paa, hvorledes Midler og Redskaber enten ikke bruges eller misbruges, og Følgen af dette har maaske mange af os faaet baade se og føle med Smerte og Skam, og det baade i rent timelig og i aandelig Henseende. Vi kjenner heraf, at man ogsaa da, naar man er udrustet med de bedste og herligste Redskaber, alligevel kan gjøre et Stykke Arbeide, som man selv, og andre kun har Skam og Skade af, og at man med alt dette "fremstiller sig selv" som alt andet end en retskaffen Arbejder for Gud og for Menneskene, og at det saa langt fra at være Grund til Glæde over en saadan Arbejder og hans Gjerning, tværtimod er god Grund til Klage og Sorg.

Avender vi nu det her sagte paa de jordiske og timelige Ting, saa er omtrent alle Mennesker enige i, at dette er sandt, ja en vigtig og mærkeværdig Sandhed; Skade derfor, at saamange da, naar det gjælder det aandelige og ige, med andre Ord, Arbeideren og

Arbeidet i Guds Rige, Gjerningen i Kristi Menighed, siger nei til dette, tænker, mener, slutter, taler og skriver saa ganske anderledes just om den samme Saa. Her, naar det gjælder Kirken og dens Tjenere og deres Arbeide skal det ikke være saa magtpaaliggende enten man har det rette Sindelag eller ikke, bruger eller misbruger Redskaber og Midler, det kommer kun an paa, at man bliver til noget, og at man ovenikjøbet udretter noget stort i Menneskers Dine. Kan man da ogsaa saa det til at se ud, som om man altid og i alt har ment det godt, saa er alt vel for ham selv og for de andre. Forresten kan man gjøre det mest slurve og lurvede Arbeide paa den gode Menings alid og allesteds bekvemme Grundlag. Her kan man uden Skade og Skam skjære for dybt eller det modsatte, pløje for dybt eller for grunt, prikke en Smule paa Stenhjernerne som med en Knappenaal eller slaa og skjære med Lovens Hammer og Kniv uevangelist og uden at lede Hjernerne til Evangeliet og dets Trøst. Det er et Arbeide, som man burde flamme sig over for Gud og hans Kirke, men man gjør det ikke. Gud forbarne sig over sin Menighed for de flette Arbeideres og det flette Arbeides Skyld!

Dog efter Oberkriften af vort Stykke skulde der jo skrives lidt om den retskafne Arbejder i Kristi Menighed. Hvem er da en retskaffen Arbejder? hvordan er han? og hvad gjør han? Det skal villigen indrømmes, at paa disse Spørgsmaal baade burde og kunde der svares meget, men vi vil netop drage det Mærke frem, som Guds Aand selv har sat paa en retskaffen Herrens Tjener, saa kan det fremstilles i nogle saa Ord: En retskaffen Arbejder i Kristi Menighed maa have og i sit Arbeide bruge det rette, af den Helligaand virkede og rensede Sindelag, og dernæst maa han gjøre det rette Arbeide, det ham af Herren selv anviste Arbeide.

"Væg Bind paa at fremstille dig selv retskaffen for Gud." Den som har det Sindelag som skal være retskaffent for Gud, som kjender Mennesket indtil Hjertetoden, maa ved Guds Aands gjensvøbende Magt have fattet et andet Sind, tilegnet sig ved Troen Jesu Kristo Sind. Det skal vi mærke os, at dette Sind ikke er en Naturgave, men en Naadegave, og kan som saadan kun faaes ved Troen. Var Arbeideren i Kristi Menighed henvist til sig selv og sit eget naturlige Sind, saa vilde det nok snart vise sig, at netop det

modsatte af det retskafne Sindelag vilde lede og bestemme ham i Arbeidet i Herrens Vingård, nemlig det ærgjerrige, pengegjerrige, egenraadige eller ogsaa lade og utro Sindelag. Nei det er i Tro og alvorlig Bøn at man faar og beholder det retskafne Sindelag. En saadan Arbejder vil da heller ikke glemme, at det er for den alvidende, algyldige dommende og fordommende Gud, at han skal fremstille sig selv retskaffen. Han kan jo ingen bedrage med søde Ord, aandelige velklingende Talemaader og ydmyge Geberder, nei Gud elsker Sandhed og Oprigtighed i inderste Hjerte, og taaler intet af det falskhedens, som maaske en tidlang er gangbar blandt Mennesker. Af denne Grund og af mange andre Grunde vil han da ogsaa lægge Bind paa at være retskaffen baade i sit eget Hjerte og i sit Arbeide og sin Omgang for Gud og Mennesker.

Men den retskafne Arbejder har ogsaa i det rette Sindelags Interesse et vaagent Øie med et Sindelag, som ikke er retskaffent for Gud, og det hos sig selv og andre. Han vil gjerne være en "Arbejder, som ikke behøver at flamme sig." Han vil derfor give Agt paa sig selv og andre, og søge at forebygge, at Tjenesten ikke skal blive lastet, og at Skam og Skade skal komme over Guds Kirke. Ogsaa Natur- og Temperaments- Feil, som desværre saa alfor ofte forleder til, og undskylder ens Maade at være paa, selv da naar denne Maade at være paa er stødende og virker hindrende og hemmende i Arbeidet. Her vil den retskafne Arbejder ikke være saa skaansom med sig selv, men lade sig tugte af Guds Ord, og bede Gud om at hjælpe sig til en anden Maade at være paa, som mere passer og bedre fremmer hans personlige Kristendom og Arbeidet i og for Jesu Menighed. Han vil ogsaa i denne Henseende leve og lade sig lede under Aandens og Ordets Tugt; thi den retskafne Arbejder er fra først til sidst stabt af den Helligaand, oplært og opdraget i Aandens Skole.

En retskaffen Arbejder i Kristi Menighed vil dernæst gjøre det rette Arbeide. Vi behøver vist ikke at minde om, at der er mange Arbeidere og meget Arbeide, som har Navn af, at det skal være Arbeide i Guds Rige, om hvilket dette ikke kan siges. Det er Arbeide uden, ja tværtimod Guds Befaling og Ord. Her kommer det uretskafne, ulovlige Sindelag atter til syne. Over saadanne Arbeidere og over saadant Arbeide burde man flamme sig.

Hvad er da det rette Arbeide? Det er det, som den gjør, der "retteligen ud-

deleer Sandhedens Ord." Arbeidet i Guds Kirke er hovedsagelig Ordets Tjeneste og Fortyndelse. Ved retteligen at uddele dette Sandhedens Ord skulde Timotheus vise sig som en retskaffen Arbejder for Gud, og ikke blive tilflamme som Herrens Tjener. Denne rette Uddeling kræver Guds Ord som Lov og Evangelium baade efter sit Indhold og Virkning. Det samme gjør ogsaa de enkelte Sjæles Trang, paa hvem det skal anvendes, og det saavel ved Omvendelsen som senere under det kristne Livs Pleie og Bery. Det er dette Arbeide som har Guds Befaling, Velbehag, og Forjættelse om sand og varig Virkning og Betsignelse. Det har ogsaa altid staaet vel til i Kristi Menighed, naar den har haft retskafne Arbeidere, som har gjort just dette Arbeide, men det har altid staaet daarligt til, naar just dette Arbeide, som bestaar i retteligen at uddele Sandhedens Ord, forsvindes. Det var en Pauli, en Luthers eneste og største Kunst.

Gud give i Naade sin Kirke mange Arbeidere, som arbejder med det rette Sindelag, og som gjør det rette Arbeide! Han give os alle Jesu Sind; thi hvo som ikke har Kristi Sind er ikke hans.

Fru Villacors, en ædel Kvinde i Frankrig, lod sig en Gang aarelade. Sjældt det var en af de dueligste Løgere i Paris, som udsprøte denne Forretning, var han dog saa uheldig, at han kom til at skjære en Pulsaaer over paa hende. Efter nogle Dages Forsøg gif der Koldbrand i Armen, og der var ikke andet at gjøre end at lade den sætte af. Dog ogsaa denne Operation ha de et uheldigt Udfald, saa at Fruen døde kort efter. Hun havde imidlertid forinden gjort sit Testamente og i dette udsat en aarlig Livrente for den Løge, som saa ganske imod sin Villie havde fremkaldt hendes Død. "Jeg har betænk ham med denne Gave," sagde hun, "fordi jeg forudsier, at denne Ulykke, han ved sin Uforsigtighed har forvoldt mig, vil berøbe ham manges Tillid og saaledes gjøre det vanskeligt for ham at ernære sig og sin Familie. Hvoraf skulde den stakkels Mand da leve?"

Der herstede engang Dyrtid i England. For at komme de Fattige til Hjælp solgte Biskopen i Winchester, Ethelword, Kirkens Guld- og Sølvkar, idet han sagde: "Det er Uret, at Guds dyde Templer er rige, medens den Helligaands levende Templer (de fromme Fattige) og af Hunger."

Hvad vi gjør og, hvad vi burde gjøre for vor Mission.

(Fortættelse.)

Jeg angret næsten paa, at jeg i forrige Nummer lovede mere, da nemlig legemlig Svagthed nu gjør det meget vanskeligt at fortsætte paa en nogenlunde forsvarlig Maade. Men da Julefesten er givet, maa jeg gjøre, hvad jeg kan, for at holde det.

Talen naar da denne Gang blive om, hvad vi bør gøre for Missionen, eller med andre Ord, hvad mere vi bør gjøre, end vi allerede gjør.

Da vil jeg først vende mig til de Rald, som maa have Hjælp af Missionskassen og spørge dem, om de virkelig gjør alt, hvad de kan, for at opholde sine Præster. Hvis de enkelte Medlemmer af saadanne Rald vilde prøve sig selv, saa vilde de nok ofte finde, at de kunde gjøre mere. Der er nemlig en stærk Fristelse for saadanne Rald til at stole altfor meget paa Missionskassen og staa sig tilro med den Tanke: "Det, som vi kan gjøre, forlaar næsten ingen ting alligevel, Missionen maa gjøre det;" og saa grov de mere og mere fast i den Tro, at de intet kan gjøre, og i den Tro befinder mange sig ret vel. Men dette er ikke ret efter Guds Ord. For en Menighed, eller nogle Menigheder, kaldet en Præst, enten det nu er steddirektør eller ved andre f. Ex. Kirkeraadet, til hvem Menigheden har givet Fuldmagt til at kalde for den, saa har saadanne Menigheder derved forpligtet sig til at opholde sin Præst, eller, hvis de ikke er istand dertil, saa ligger der i Raldet dog en Forpligtelse paa dem, til at gjøre, hvad der staar i deres Magt, for at opholde Præsten, selv om der i Raldsbrevet tilføjedes ikke stod et Ord om saadan Forpligtelse fra Menighedens Side. (Mere)

Juletræ, Menighedsnæder og Aftenfestskab i Stanwood.

Den herlige Julehøitid kom ogsaa iaar paa sin rette Tid til Stanwood, og der blev Tale om at saa istand et Juletræ, som Stik har været i de foregaaende Aar. Stemningen viste sig at være imod en saadan Tilseining, men Søndagskolen's Forstander, Mr. J. Holter, paastod, at der kunde ikke være Tanke om, at lade det ud af Betragtning, da han havde lovet Skolebørnene, at dersom de vilde være flittig paa Søndagskolen og være flinke, saa skulde de saa en Belønning paa Juletræet. Nok var det, Subscription fattedes igang, Penge samlede og et valkert Juletræ kom istand i et Skolehus lidt nord for Stanwood. Da Forsamlingen havde ordnet sig, og Sangen "Glæde Jul, herlige Jul" med firstemmige Toner fra det glade Ungdomsfor havde glædet Hjærterne, og Taler vare holdte af Pastor Foss, J. Holter og flere samt Deklamationer af Ungdommen, dels paa norsk og dels paa engelsk, og da Pastor Foss havde mindet Børnene om, at det herlige Juletræ skulde minde dem om Jesus, som er det sande Binitræ, og at de skulde være Grene og mindede dem om, at dersom de skulde blive frugtbare Grene, saa maatte de blive fast ved Jesus og saa sin Kraft og Sæft af ham ligesom Grenen af Træet. Saa begyndte Uddeling af Gaverne, og det gjorde rigtig godt at se de glade Børneansigter,

naar de betragtede enten en valker Comedie eller en pen Dulle, som blev funden blandt Juletræets Røstter. Efterat Candy var uddelt og flere Sange afslungne stilledes man ad, vel tilfreds med Fæsten.

Menighedsnæder.

Det første Menighedsnæde, som jeg tænker at melde om, var et sælsk Næde for de til Stanwood Præstebald hørende Menigheder. Anledningen dertil var det Rald, der var udgaaet fra San Francisco Menighed til Pastor B. C. Foss. Vi var heldige nok til at formaa vor kjære Pastor Foss til at blive og sende Raldsbrevet tilbage. Paa dette Næde den 1ste November fremsattes et Forslag om, at Stanwood Menighed skulde søge Optagelse i Synoden for den nord-lutheriske Kirke i Amerika. Man blev enig om, at udsætte Behandlingen af Spørgsmaalet derom til det aarlige Næde, hvilket fandt Sted den 10 Januar dette Aar. Paa dette Næde diskuteredes Sagen en hel Del, og ved en Prøveafstemning viste det sig, at 17 var for og 4 imod at gaa ind i Synoden. Der var andre Sager, som optog saa meget af Nædets Tid at man fandt det bedst igjen at udætte Behandlingen deraf til et Næde, som bestemtes til at blive afholdt den 30 Januar. Det viste sig da, at den samme Opposition mod at forenes med Synoden endnu var tilstede, saa bestemte Majoriteten sig til ikke at ville tvinge sig frem eller øve noget Tryk paa Minoriteten. Efter endel Forhandlinger blev man med 27 Stemmer mod 4 enige om følgende Beslutning: Da vi erkender, at Synoden for den nord-øvang. luth. Kirke i Amerika lærer i Overensstemmelse med Guds Ord og den lutheriske Kirkes Bekendelseskræfter, saa beslutter denne Menighed, at den fremdeles, som hidtil, vil kalde sine Præster og Bærere fra dette Samfund, saalænge det fører saadan ret Tro og Bære.

Karstagen til disse Forhandlinger maa for det første søges deri, at de fleste og især Stifterne af Stanwood Menighed er i hjertelig Forening med Synoden i Tro og Bære og derfor helst ønskede at tage Skridtet fuldt ud og derfor ogsaa udvortes blive med dem i Forening. Dels ogsaa fordi man paa den Maade mente at skulle saa et Bæret mod falske Bærere, som arbejdede i andre Samfunds Interesse. Af den Grund var det, at man satte ovennævnte Beslutning. Man forlod da ogsaa Nædet med det Puske og det Haab, at Herren maatte forene os i Kjærlighed og i Broderfæd, saa at hans Rige maatte opbygges iblandt os ifødest for at nedbrydes ved Splittelse og Forargelse.

Kjærlighedsfab.

"Naar Enden er god, saa er alting godt," saa siger talssald Ordsproget. — Da Nædet var over, og man var glad over, at være kommen til Enighed, fra kom der Indbydelse fra Mrs. Foss til alle, om at komme til hendes Hus og tilbringe Aftenen og nyde den Beværtning, som Huset formaade. Man lod sig det ikke sige to Gange; men samlede sig, saa Huset blev fuldt. Vi fandt vor venlige Bærtinde i fuldt Arbejde med at bakte Bønderne og i Sandhed der var fuldt op af Herrens gode Gaver. Omegnens Ungdom havde indfundet sig, og Aftenen spandt hen under Spisning, Sang og Taler. Ja det gaar ikke godt an, at lade sig der, hvor man har Pastor Foss og Fruen til Bært

og Bærtinde. Maaltidet kostede 15 Cents. Dermed indkom \$21.66 til Hjælp for Stolen i Parkland. Godt gjort. Gal du hen og gjør sig saa. K.

En liden Nedegjørelse.

Forfatteren af Stykket: "Fra Missionen ved Columbias Runding", klager over, at den sidste Del af denne Beretning er bleven forkortet paa en uforstandig Maade, saa at det har vakt Misnøie paa enkelte Steder. Nu, det forholder sig saaledes: Nævnte Beretning om den lille Tur, som Pastorerne Nissen og Hartab gjorde rundt i førstnævntes Rald, blev meget længere, end vi fra først af tænkte. Den voksede og voksede, indtil den tilsidst truede med at gaa helt ind i næste Aargang; og for at forebygge dette, gav Redaktøren i Ubetænksomhed Sædteren Lov til at udelade noget, saa at vi kunde saa Slutningen ind i sidste Nummer af forrige Aargang. Heri har denne altsaa været mindre heldig, ser det ud til. Vi kan kun høre herpaa ved at give den Efterretning, at Forfatteren af sin Beretning har bestrevet Beaver og Folket der med den samme Beløvelse, Oahu og Nøiagtighed, hvormed han har behandlet andre Steder i sin Beretning. At det ikke kom ind i Bladet, var ikke hans, men Redaktørens Skyld.

Krukken.

En Fortælling af Christoph Schmid.

(Fortættelse.)

Da han var død, maatte Fruen stotte ud af det Hus, hvor de havde boet saa længe, og hun fik kun en liden Pension at leve af. Jeg kjænte godt, at hun ikke havde Raad til at holde Pige, men at hun alligevel ikke vilde sige mig op. For ikke at være Fruen til Børde flyttede jeg til en Søster, som jeg havde her i Byen, og vi slog os taalelig godt igjennem ved vort Arbejde. For et Par Aar siden kom Fruen og Fruen Maria, som nu er en voksen Pige, ogsaa herind til Byen. De mente, at de skulde finde bedre Udkomme her ved Haandarbejde. Strax efter at de var komne, ledte Fruen Marie mig op. Min Søster var imidlertid død, og det gif mig ikke godt, men saa glad, som jeg blev, da jeg saa det Englebarn igjen, kan jeg ikke sige.

Hun var saa kjærlig imod mig, og vi græd begge to af Glæde ved at se hverandre igjen. Siden den Gang kommer hun hver Dag og ser til mig, og hun ved ikke, hvad godt hun skal gjøre mig. Ja, De vil vel ikke tro, hvad jeg siger, men det er nu sandt alligevel; siden jeg fik ondt i Benet, saa jeg ikke mere har godt for at gaa, saa henter hun selv Vand til mig hver Dag. Hun kunde ikke rigtig komme ud af det med Bøiten, derfor kjøbte hun den Krukke, som staar der borte i Krogen, i den bærer hun Vand. Ja, det er et velgaaet Barn. Men han, der ikke lader en Drik koldt Vand udsænnet, han vil nok ogsaa lade hende. Jeg har ogsaa sagt hende det hundrede Gange, at det kommer til at gaa hende godt; men endnu ved hun rigtig nok ikke af andet end Armod og Modgang, stakkels Barn. Moderen er ikke rask, og Marie arbejder for dem begge. Hun er flink nok, men hun saar ikke stort for Arbejdet. Det er saa tungt at tænke paa, at hun ikke skal have det bedre."

"Jeg sad længe hos Marthe og talte med hende," blev Frank ved, "jeg traf Tiden ud, fordi jeg vilde se, om ikke Fruen Marie — hun, som nu er min kjære Søsterdatter, — vilde komme, thi det var den Tid, da hun plejede at hente Vand. Tilsidst kom hun. Da hun saa mig, blev hun staaende ved Døren, som om hun ikke vidste, hvad hun skulde gjøre, men Marthe raabte til hende: "Kom kun, Fruen Marie, jeg har godt Ny at fortælle Dem, nu er vor største Sorg slutt. Tænk bare, Hr. Frank vil betale Huslejen for mig, nu skal De ikke mere give ud Deres egne Spareklinger for min Skyld, som De har gjort for."

Jeg fik lyst til at sætte Marie paa den liden Brøbe og sagde derfor: "Det er valkert af Dem, kjære Barn, at De saaledes tager Dem af gamle Marthe, men man kan ogsaa gaa for vidt. At gaa paa Gaden og bære Vand, det er for meget for en ung Dame. Det passer sig ikke."

Marie saa alvorligt paa mig og sagde: "Det kan aldrig være upassende at hjælpe sin Næste, naar man kan. Jeg tror heller ikke, at det er deres Mening, Hr. Frank, ellers vilde De ikke igaar paa Gaden have hjulpet mig med Krukken. Man kunde jo ogsaa sige, at det ikke passede sig for en Mand i deres Stilling."

"Det er noget andet," svarede jeg, "at være høflig mod en Dame er altid passende. Det var desuden kun en Gang, men De gaar hver Dag og i alle Slags Bær. Det er at gjøre sig selv til Tjenestepige. Vilde De bære Vand til alle dem, som ikke kunne gjøre det selv, saa fik De nok at bestille."

Marie lo. "Ja, det er sandt," sagde hun, "det vilde blive for meget, selv for den bedste Bær. Men det er ikke mere end min Bligt at gjøre alt, hvad jeg kan, for Marthe. De ved ikke, hvad hun har været for mine Forældre, og hvad hun har været for mig. Jeg maatte være mere end utaknemmelig, naar jeg kunde glemme det. Forresten var jeg heller ikke Vand selv, hvis jeg kunde saa nogen anden til at gjøre det. Engang leiede jeg en Pige til det, men hun blev ofte borte, og saa sad Marthe her og havde ikke en Draab Vand. Derfor syntes jeg, det var bedst at gjøre det selv."

"De maa ogsaa sige, hvad De gjorde med de Penge, deres Moder gav Dem til Pigen, som skulde bære Vand til mig. For dem fik jeg Melk hver Morgen af Falkene her i Huset; men det er ikke det eneste, De har gjort for mig, Fruen Marie."

"O, tal ikke om det, Marthe," sagde Marie, "du har gjort mere for mig, end jeg nogensinde kan gjengælde dig. Bøede vi ikke saa trangt, og havde vi ikke saa mange Trapper at gaa op ad, saa skulde du ikke saa Bø til at være her alene, men du skulde bo hos os."

Marie tog Krukken og gif, og en Sund efter sagde jeg ogsaa Farvel til gamle Marthe. Paa Hjemveien tænkte jeg over, hvad jeg havde seet og hørt, og jeg fik lyst til at kjende den Moder, der havde en saadan Datter. Jeg gif derfor en Dag og bad dem afsøre noget Arbejde for mig, som jeg vilde have smukt og godt gjort. Siden kom jeg der oftere, og jeg fandt baade hos Moder og Datter alle de Egenskaber, som jeg sætter mest Pris paa, Orden og Arbeidsomhed, Fromhed og Bøiden-

hed. Hvad de udgjorde for mig af Broderier og andre Haandarbejder var smaa Kunstværker, og jeg gjorde fra min Side, hvad jeg kunde, for at de skulde være ligesaa tilfredse med mig, som jeg var med dem."

5.

"Nogen Tid efter," blev Frank ved, "kom min Søn hjem fra England. Han stoffede ikke i nogen Henseende det Haab, jeg gjorde mig om ham, og jeg lærte vel sig, at enhver Fader vilde være stolt af en saadan Søn. Folk i Byen fik strog travelt med at gifte ham bort, de gjorde sig endog saa den Uleilighed at vælge en Kone for ham, og i deres Pine var alting klappet og klart."

En Dag havde vi nogle Fremmede hos os i Haven. Da vi gik hjem om Aftenen var vi et Følge af flere Herrer og unge Damer. Ind i Byen mødte vi Marie med Krullen, hvori hun havde hentet Vand. Hun gik til Side for os og blev staaende undseelig med Krullen paa Hovedet. Jeg hilste venligt paa hende, men de unge Piger gav sig til at le høit. Jeg spurgte dem, hvad de lo ad. De havde aldrig seet en ung Dame før, sagde de, gaa paa Gaden med en stor Vandkrulle paa Hovedet. Jeg fortalte dem, at hun gjorde det for at hjælpe en gammel syg Tjenestepige, men de blev ved sit, at det ikke passede sig, og der var endog saa dem, som mente, at hun gjorde det for at være anderledes end andre Folk.

Hele Aftenen maatte jeg tænke paa Marie med sit gode Hjerte, sin Forsand og Dygtighed, som stod der saa ydmyg og maatte taale, at de andre lo ad hende. Jeg kan ikke nægte, at den Tanke rørte sig i mig, at en saadan Pige var værd at have til Svigerdatter. Jeg sagde imidlertid ikke et Ord derom til min Søn, jeg havde aldrig talt til ham om Marie, og han kjendte hende ikke." (Sinttes)

Afhjæder.

Woria Van Co. forarbejdede atten Millioner Blikkander sidste Sæson.

Ogsaa i San Francisco er Prisen paa Hvede gaaet op i de sidste Dage. Den sidste Prisfortegnelse fastsatte den til \$1.14½ per Centner.

Hveden i Walla Walla, Wash., er steget til 50½ Cents pr. Bushel. En enkelt Kjøber afsluttede Handel om 95,000 Bushels for 50 Cents pr. Bushel, og det bragte Prisen op.

Aftenen den 23de Jan. holdt "De unge Folks Forening" af St. Johns tyske lutheriske Kirke i Charleston, S. C., sit andet aarlige Bal i Artillery Hall, som vi ønsker at protestere imod i alle skikkelige Lutheraneses Navn. Deres Prest, Rev. Alfred Frey Schmidt, var tilstede, og stittede ikke blot denne flamme-lige Affære med sit Eksempel, men i en Tale sagde han uforflammet og falsk-lig: "Denne kristelige Forening fejlig-holder sin Fødselsdag med Dans. Her i Amerika brændemærkes det som kvætersk og ukristeligt hvad derover i Fædrelandet var godkendt som "alt rigtig." Og dette er en Prests Forsvar for de

som Kirkens samflemmige Mening og Guds Ords klare Bære fordømmer! "Skifter I eder ikke lige med denne Verden." "Hvo, som vil være Verdens Ven, bliver Guds Fiende er klart nok for enhver ærlig Mand." Joh. 4, 4. — Workman.

Northern Pacific Steamship Co. laeder for Tiden 2 store Dampere bygge, som det er deres Mening at anbringe paa Ruten mellem Tacoma og Orienten. De nye Dampbaade vil blive forsynede med allerneueste Passagerbequemmeligheder og vil blive elegant udstyrede.—Tid.

Pacific Coast Trading Co. af Fairhaven sendte 300,000 Pund serfæstet Jern til de østlige Markeder i Løbet af 1895 og udbetalte til Jærnerne \$7,000. En stor Del af Udsættelsen bestod af Laks og Hælskyndre, af hvilken sidste der sendtes 40,000 Pund, samt en Del Krabber, Silb og Smeltet.—Tid.

Sidste Fredag Aften holdt Kvindeforeningen her Udsalg af Sager, som Kvinderne selv havde samlet. Dr. Jensen forrettede som Salgsmand, og udgjorde sit Hverv udmærket. Efter at alle Sager var solgte, bekvæmedes alle tilstedeværende med Kaffe og Kage. Alt gik lykkeligt og smukt til. Der kom ind som Udbytte af Tilskelningen ca. \$32.

En af de første Sammenlutninger dannedes sidste Uge under Navn af Central Lumber Co. of California med en Kapital af \$70,000,000; det indbefatter hvert eneste Sagbrug og alle en gros og detail Forretninger langs Pacific Kysten. Det første Skridt, Forretningen foretager, er at forhøje Prisen paa Tømmer med \$2 pr. 1000 Fod.—Tid.

Den norske Synode otrer aarlig \$1,500 paa sin Smaudsmiss fra i Brooklyn, N. Y. Pastor Bæ har en gripende Beretning om dens Julefest-delelighed i "Kirketidende". Over 1,000 Personer, baade Sømand fra Skibene og Dampbaadene i New Yorks Havn og andre var nærværende. Sømændene havde fri Udgang, men "Landstrabberne" betalte 25 Cents for Billetten. Netto \$105.—Workman.

Ved den aarlige Julefest for Foreningen til fattige Børns Beklædning i Kristiania naar fik 100 Gutter og 100 Piger hel ny Dragt, dobbelt Sæt Undertrøje og Støvler. Eierne af Grand Hotel, Frigner, overlod sine fineste Bolkaler til Karsfesten og bespiste dertil hele Børnekoren med Kaffe og Julebrød. Foreningen bestaar ved Gaver som Mafakulaturpapir, Glaskekapper, Cigarspidser, brugte Frimærker og lignt som Folk i Regelen slænger væk, men som Foreningen forstaar at gjøre nyttebringende.

Frederik den Anden stænkede en Dag, medens Hertuginde af Bransvig var i Potsdam, til sin Overstaldmester, Greb Schwerin, en Guldsnustobakksbaase, i hvis Laag der var malet et Væsel. Saa snart Greven havde forladt Kongen, sendte han sin Kammerjener til Berlin, lod Væset borttage og Kongens Portræt sætte i Stedet. Den følgende Dag

ved Toffelet satte Greven sin Daase paa Bordet som af Vanvare. Kongen, der vilde mere Hertuginde paa Overstaldmesterens Beklædning, fortæller om Daasen, som han har stænket hin. Hun ønsker at se den, faar den i Haanden, aabner den og udraaber. "Forræffelig! En herlig Bighed! I Sandhed, det er et af de bedste Portrætter, som jeg har seet af dig, min Broder." Kongen blir forlegen, han fandt Spøgen lidt vel drøi. Hertuginde viste Daasen til sin Nabo, der kom med lignende Udtryk. Daasen gaar Bordet rundt og alle udbryder i Lovtaler om Bigheden. Kongen vidste ikke, hvad han skulde sige dertil. Da Daasen endelig naaede hen til ham, saa han, hvorledes Sagen forholdt sig og lo hjerteligt.

Betalt for Hverold.

Henry Jensen, St Paul, P. T. Larson Harmony, Minn, I Magnusen, Mist, Oregon, Jens O. Helseth, Haller City, Wash, Ole R. Westul, Scandinavia, Wis, Rev T. O. Tolo, Hayward, Minn, hver 1 Doll; Geo Tegland, Genesee, Idaho, \$1.50, Thronb Tvebt, Alvig, Gardanger, Norge, 65 Cts, Claus Hansson, Grove City, Minn, 25 Cts, J. P. Pedersen, Lake View, Wash, A. O. Myklejord, Stoughton, Ino Streeter, North Va Crossje, Wis, A. P. Strinden, Stob, Minn, Mrs Thora Kvammen, Harmony, Minn, I. B. Hansen, Cleveland, Ohio, T. R. Gjovik, Clarkson, Silver Samuelsen, Ole Hugdahl, Menomonic, Wis, Ole Pederson, Andr Villaland, Alb Thronsen, San Francisco, Cal, Niels R. Westul, Jacob R. Westul Scandinavia, Nels Ness, Jola, C. B. Raskad, New Hope, Wis, R. O. Lindberg, New Market, Minn, S. Nelson, Oleander, Cal, R. O. Reste, A. M. Hamre, Magrethe Hamre, Granite Falls, S. A. Gubberud, Rev S. Reque, Spring Grove Minn, John D. Jøssendal, Niels Berge, Highlandville, Iowa, A. Sunderen, Rev E. J. Dori, Pelican Rapids, Minn, John R. Westul, Scandinavia, Niels J. Hauge, Rising Sun, Wis, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

P. T. Larson, Harmony, Minn, \$3.30, Mrs O. Ballum og Mrs T. Larsen, Parkland, Wash, Gardiner til Børnekolens Bole. Parkland Kvindeforening \$30, ½ Subscription til Skolepulter for Børneklassen. Hjertelig Tak til de kjære Givere! Ligeledes takkes T. C. Sætra og J. Brostem for Kjøring af Pulterne fra Lake View.

Parkland, Wash. 13. Feb. 1896.

T. Larsen, Passerer.

Til Statthedere!

De som har Skat at betale i Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og taber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar, som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Bøtter i Øien, som sender os 35 Cents for hver Lot og en ny og rigtig Beskrivelse af Løis, Blocks og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Er derfnogen, som har sendt os Pengene for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.
T. Larsen, Kasi.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskriptioner paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskriptioner og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen;—ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, ma a uldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaare i 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordeel men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller stænte de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1896 og slutter den 31te Marts. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Børelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vægtifly en Dollar Terminen.

I Børneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Uddeling er: Skolepenge 35 cts, Børelse 10 cts, Post for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vægtifly en Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forstudavis.

Ansigninger om Dplagelse indsendes snarest muligt til Rev. C. Ørnsboer, Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

i "Tæten" med et stort Lager af Herrefl. & det bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

3 Clay Worsteds, Serges og Casamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paaskaelfer, intet Humbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at stænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner
Købt Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE

ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Omaha og Kansas City	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Portland	2 00 p. m.	5 00 p. m.
Portland	11 45 p. m.	6 45 a. m.
Seattle	7 00 a. m.	8 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10 30 a. m.	10 00 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	5 55 p. m.
Seattle	8 00 p. m.	11 30 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 25 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Oshta	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Lag til Olympia, Decida og South Bend afgaar hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Lag afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.
Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Søndag. 7 30 a. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag. 9 a. m.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man få ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON, A. C. P. A., Portland, Oregon.

A. TINKING, Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 925 Pac. Ave., Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds Blok i Nærheden af Universitetet.

NORSK KOLONI.

I et af de vakreste Dalsløser i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle fornødte Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Svarverud, Eugene, Oregon.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saafom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery

and Coffee Parlors.

A. Anabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster"

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmerket Udvalg af Jewelry, solid og platted Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware, og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
S. G. Svatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Bygler paa alle levende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Abkommer hver Uge og koster forstubsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. H. Caesar, President.
C. W. Gues, Vice President.
O. S. Selvig, Cashier
F. D. Vandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dommer C. J. Stiles, C. W. Briggs, P. W. Anderson, E. J. Holmes, Theo. Osmer, Bro. P. J. Eaton, P. H. Caesar, C. W. Gues, F. D. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa månedlige Betalingsvillaar. Undisninger paa alle Sted i Europa. De Scandinaviske og det 1ste Spring tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.